Chúng ta đã b□□c vào m□t năm m□i, s□ có gì x□y ra trong nh□ng ngày t□i, chúng ta không bi□t. Ng□□i ta ch□ có th□ ôn l□i nh□ng gì đã x□y ra trong quá kh□. d□ phóng hay ho□ch đ□nh ch□□ng trình cho t□□ng lai, nh□ng bi□t rõ và n□m v□ng t□□ng lai là đi□u không ai làm đ□□c. Dù bi□t v□y nh□ng nhi□u ng□□i trong chúng ta v□n s□ng nh□ th□ t□□ng lai n□m hoàn toàn trong tay mình. Chính vì th□ mà Thánh Kinh có nh□ng l□i d□y nh□ sau. Th□ Gia-c□ ch□□ng 4 trong Thánh Kinh Tân □□c ghi:

Có ng□□i nói, Nay mai ta s□ t□i thành ph□ n□y hay thành ph□ kia, □ đó m□t năm, buôn bán và phát tài. Anh em làm sao bi□t đ□□c nh□ng gì s□ x□y ra ngày mai? Cu□c s□ng anh em mong manh ch□ng khác gì làn s□□ng mai, ch□c lát đã tan ngay. Đúng ra anh em ph□i nói: N□u Chúa mu□n, chúng ta v□n còn s□ng và s□ làm vi□c n□y vi□c kia. Còn nói nh□ cách trên là t□ ph□ v□ ch□□ng trình mình ho□ch đ□nh, t□ ph□ nh□ th□ không bao gi□ đ□p lòng Chúa. Đ□ng quên r□ng đã bi□t đi□u t□t thì ph□i làm. Bi□t mà không làm là ph□m t□i (Th□ Gia-c□ ch□□ng 4, câu 13-17).

Đó là L□i Chúa d□y trong Thánh Kinh v□ chuy□n t□□ng lai. Chúng ta đang đ□ng tr□□c th□m năm m□i và đây là nh□ng l□i đáng cho chúng ta suy g□m. Nh□ng l□i Thánh Kinh n□y cho chúng ta th□y ít nh□t ba đi□u sau đây v□ t□□ng lai:

1. T□□ng lai vô đ□nh

Anh em làm sao bi□t đ□□c nh□ng gì s□ x□y ra ngày mai?

Đây không ph□i là m□t cái nhìn bi quan nh□ng là m□t nh□n đ□nh th□c t□. Cái th□c t□ đó là chúng ta ch□ có th□ bi□t đ□□c ch□c ch□n s□ vi□c cho đ□n gi□ phút hi□n t□i. Nh□ng gì x□y ra trong t□□ng lai, dù ch□ là m□t giây phút, m□t nháy m□t, m□t cái tích t□c ti□p theo chúng ta cũng không rõ. Nói đúng h□n, chúng ta có th□ d□ phóng là s□ có gì x□y ra nh□ng nói ch□c ch□n là s□ có gì x□y ra không n□m trong s□ ki□m soát c□a chúng ta. Gi□ s□ B□n đang lái xe gi□ n□y, B□n bi□t B□n s□ đi đ□n đâu, s□ làm gì... Nh□ng đi đ□□c đ□n đó và làm đ□□c đi□u mình d□ tính hay không đó là vi□c khác. Tai n□n có th□ x□y ra trong tích t□c, trong nháy m□t và không ai có th□ ng□ tr□□c đ□□c.

Có ng□□i s□ nói r□ng n□u suy nghĩ nh□ th□ thì ta còn làm đ□□c gì. N□u c□ nghĩ giây phút ti□p

theo ra sao không ai bi□t thì ai còn dám tính toán vi□c gì hay là đi đâu n□a. Đúng, chúng ta không th□ ch□ ng□i suy nghĩ nh□ v□y r□i không dám tính toán, di chuy□n hay làm vi□c gì c□. Chúng ta ph□i s□ng, ph□i tính toán, ph□i ho□ch đ□nh ch□□ng trình nh□ng ph□i làm nh□ng vi□c đó trong ý th□c là t□□ng lai không n□m trong tay chúng ta. Tôi không bi□t B□n đã có nh□ng d□ tính gì cho năm m□i n□y. Ho□ch đ□nh, d□ tính là đi□u t□t nên làm nh□ng B□n có ho□ch đ□nh và d□ tính trong ý th□c là dù mình tính nh□ v□y nh□ng có th□ mình không đ□t đ□□c đi□u mình d□ tính không?

Thánh Kinh ghi l□i câu chuy□n v□ m□t ng□□i giàu có, công vi□c làm ăn phát tri□n, ng□□i đó d□ đ□nh nhi□u đi□u cho t□□ng lai nh□ng ng□□i đó quên đi m□t y□u t□ quan tr□ng đó là ng□□i đó không th□ ki□m soát ngay c□ đ□n s□ s□ng mà ng□□i đó đang có:

Ng□□i giàu kia trúng mùa, thu ho□ch hoa l□i d□ d□t. Kho lúa quá đ□y, không còn ch□ ch□a thêm, ông ph□i suy tính mãi. Cu□i cùng ông quy□t đ□nh. Đ□□c r□i, ta s□ phá nhà kho cũ, xây kho m□i l□n h□n. Nh□ th□ s□ có đ□ ch□ ch□a t□t c□ c□a c□i hoa l□i. Xong xuôi ta s□ t□ nh□. C□a c□i n□y có th□ tiêu dùng hàng ch□c năm. Thôi, ta hãy ngh□ ng□i, ăn u□ng, vui ch□i. Nh□ng Th□□ng Đ□ b□o, Ng□□i th□t d□i d□t. T□i nay ng□□i qua đ□i, c□a c□i dành d□m đó đ□ cho ai? (Phúc Âm Lu-ca 12:16-20).

"T□i nay ng□□i qua đ□i, c□a c□i dành d□m đó đ□ cho ai?" Đây là câu h□i m□i chúng ta c□n đ□t ra tr□□c khi tính toán hay ho□ch đ□nh b□t k□ đi□u gì. Nói nh□ v□y nghĩa là chúng ta ph□i ho□ch đ□nh tính toán trong ý th□c là có m□t □n s□ trong đ□i s□ng. □n s□ đó là t□□ng lai mà ch□ khi nào đ□n đó ta m□i có l□i gi□i đáp đ□y đ□.
Bài h□c th□ nhì chúng ta ghi nh□n qua ph□n Thánh Kinh n□y là:

2. Đ□i s□ng mong manh

T□□ng lai ch□ng nh□ng vô đ□nh nh□ng cũng r□t mong manh. "Đ□i ng□□i nh□ th□ phù du, s□m

còn t□i m□t công phu l□ làng." Không ai trong chúng ta l□i không bi□t đi□u n□y nh□ng chúng ta x□ s□ nh□ th□ là chúng ta là chúng ta s□ s□ng mãi □ đ□i n□y.

Xin cùng đ□c l□i Thánh Kinh: "Có ng□□i nói, Nay mai ta s□ t□i thành ph□ n□y hay thành ph□ kia, □ đó m□t năm, buôn bán và phát tài. Anh em làm sao bi□t đ□□c nh□ng gì s□ x□y ra ngày mai? Cu□c s□ng anh em mong manh ch□ng khác gì làn s□□ng mai, ch□c lát đã tan ngay."

"Cu□c s□ng anh em mong manh ch□ng khác gì làn s□□ng mai, ch□c lát đã tan ngay." S□□ng mù bu□i sáng là đi□u làm cho ta r□t khó ch□u m□i khi ph□i lái xe trong s□□ng nh□ v□y. Nh□ng ai cũng bi□t r□ng khi n□ng lên, s□□ng s□ tan ngay. Đó cũng là hình □nh c□a đ□i s□ng chúng ta. M□i ngày nào còn tr□, nay đã già r□i, m□i ngày nào còn sung s□c nay s□c l□c đó không còn n□a. Chúng ta đã ho□ch đ□nh và toan tính r□t nhi□u nh□ng đ□n bây gi□ chúng ta đã thành đ□t đ□□c gì? Có th□ nói làn s□□ng c□a đ□i s□ng chúng ta đã b□t đ□u tan và phút ch□c s□ không còn.

3. S□ng đ□c tin

N□u t□□ng lai vô đ□nh và đ□i s□ng mong manh thì chúng ta ph□i làm gì? L□i d□y th□ ba trong ph□n Thánh Kinh trên nh□ sau:

"Đúng ra anh em ph□i nói, N□u Chúa mu□n, chúng ta v□n còn s□ng và s□ làm vi□c n□y vi□c kia." Câu n□y cũng d□y chúng ta ho□ch đ□nh và toan tính cho t□□ng lai nh□ng trong m□t ý th□c hoàn toàn khác h□n v□i cái ho□ch đ□nh và toan tính ban đ□u. Cái ho□ch đ□nh và toan tính ban đ□u là cái ho□ch đ□ch t□ ph□ c□a m□t ng□□i g□t b□ Thiên Chúa ra kh□i cu□c s□ng. Hai đi□u chúng ta c□n phân bi□t trong đ□i s□ng là □ l□i và tin c□y. Đ□i s□ng đ□c tin không ph□i là đ□i s□ng hèn y□u □ l□i, nh□ng đ□i s□ng đ□c tin là đ□i s□ng tin c□y n□i Thiên Chúa là Đ□ng đã t□o d□ng chúng ta, ban cho chúng ta s□ s□ng, h□i th□, d□p ti□n làm vi□c, h□c hành, phát tri□n kh□ năng.

Thánh Kinh b□o chúng ta ph□i ho□ch đ□nh ch□□ng trình nh□ng ho□ch đ□nh trong ý th□c "n□u Chúa mu□n." "N□u Chúa mu□n" ch□ có nghĩa là s□ng theo ý mu□n c□a Chúa, đi theo s□ h□□ng d□n c□a Ngài, ý th□c tính cách mong manh và gi□i h□n c□a con ng□□i. "N□u Chúa mu□n" và "chúng ta v□n còn s□ng" thì s□ làm vi□c n□y vi□c kia.

"Làm vi□c n□y vi□c kia" đó là ho□ch đ□nh, toan tính cho đ□i s□ng. Nh□ng chúng ta ph□i ho□ch đ□nh toan tính trên hai đi□u ki□n: (1) N□u Chúa mu□n. Và: (2) Chúng ta v□n còn s□ng. "N□u Chúa mu□n" nói lên lòng tin c□a chúng ta n□i Đ□ng Chí Cao. Đ□ng ban cho chúng ta s□ s□ng h□i th□ mà n□u Ngài l□y l□i, chúng ta không còn gì n□a. Chính Ngài là Đ□ng n□m gi□ t□□ng lai và bi□t rõ t□□ng lai. N□u Chúa n□m gi□ t□□ng lai tôi thì vi□c tôi trao phó t□□ng lai tôi vào tay Chúa không có gì là khó hi□u c□.

"Chúng ta v□n còn s□ng" cho th□y tính cách mong manh c□a đ□i s□ng. Ho□ch đ□nh toan tính trong cái mong manh đó t□c là ý th□c r□ng chúng ta không s□ng □ đ□i n□y mãi và cu□c s□ng thân xác ch□ là t□m b□, đ□i s□ng tâm linh và cõi vĩnh h□ng m□i là n□i đáng cho chúng ta chú tâm đ□ chu□n b□ cho n□i □ đ□i đ□i đó.

Chúng ta đã b□t đ□u m□t năm m□i, B□n đ□nh làm gì trong năm nay tôi không rõ, nh□ng tôi xin phép đ□□c đ□ ngh□ v□i B□n hai đi□u:

1. Đ□ng quên Thiên Chúa là Đ□ng đã ban cho B□n s□ s□ng, h□i th□ và t□t c□ nh□ng gì B□n đang có. Ngài là Đ□ng n□m gi□ t□□ng lai B□n. B□n đã đ□t lòng tin n□i Ngài ch□a?

2. Đ□ng quên đ□i s□ng mong manh, chóng qua, ch□ nh□ng giá tr□ tâm linh m□i còn l□i mãi mãi. Giá tr□ tâm linh đó đ□□c tìmth□y trong Chúa C□u Th□ Giê-xu là Th□□ng Đ□ trong thân xác con ng□□i đã giáng tr□n ch□u ch□t vì t□i c□a B□n và tôi. Đ□t lòng tin n□i Chúa, trao phó đ□i s□ng mình cho Chúa chúng ta s□ kinh nghi□m t□t c□ nh□ng ân phúc tâm linh Ngài dành cho chúng ta. Chúng ta s□ th□y đ□□c ý nghĩa c□a đ□i s□ng và kinh nghi□m m□t đ□i s□ng có ý nghĩa.

L□i cu□i trong ph□n Thánh Kinh có câu nh□ sau: "Đ□ng quên r□ng đã bi□t đi□u t□t thì ph□i làm. Bi□t mà không làm là ph□m t□i."

□ đ□i n□y ng□□i ta ch□ bu□c t□i nh□ng ai làm đi□u x□ng b□y nh□ng theo tiêu chu□n c□a Thiên Chúa, n□u chúng ta bi□t đi□u t□t, đi□u ph□i mà không làm, chúng ta cũng m□c t□i v□i Ngài. B□n đã nghe l□i d□y c□a Chúa hôm nay. Đây là s□ đi□p đ□u năm c□a Chúa cho B□n, hãy làm theo l□i d□y c□a Ngài. Đ□ng s□ng t□ ph□ n□a nh□ng hãy s□ng trong ý th□c đ□i s□ng mong manh và t□□ng lai n□m trong tay Chúa.

"Anh em làm sao bi□t đ□□c nh□ng gì s□ x□y ra ngày mai? Cu□c s□ng anh em mong manh ch□ng khác gì làn s□□ng mai, ch□c lát đã tan ngay. Đúng ra anh em ph□i nói: N□u Chúa mu□n, chúng ta v□n còn s□ng và s□ làm vi□c n□y vi□c kia. Đ□ng quên r□ng đã bi□t đi□u t□t thì ph□i làm. Bi□t mà không làm là ph□m t□i."

M□c s□ Nguy□n Th□
Ch□□ng Trình Phát Thanh Tin Lành